

N:o 156.

Af herr **C. R. Johansson** i Jönköping, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående medling i arbetstvister.*

I det förslag till lag angående medling i arbetstvister, hvilket i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 84 framlagts för innevarande Riksdag, angifves i § 1, att de förlikningsmän, som i lagförslaget omförmälas, skulle hafva till uppgift att verka för lösning af tvister mellan arbetsgifvare och arbetare.

Såsom framgår af de kommittérades yttrande, hvilka på uppdrag af Kungl. Maj:t granskat ifrågavarande lagförslag, har emellertid erfarenheten gifvit vid handen, att tvister såväl mellan arbetsgifvare inbördes som mellan olika grupper af arbetare kunna till sin innebörd och i sina verkningar vara fullt jämförliga med tvister mellan arbetsgifvare och arbetare (Se prop. sid. 30!). Vid sådant förhållande synes området för berörda förlikningsmäns verksamhet böra utvidgas till att omfatta jämväl tvister mellan arbetsgifvare och mellan olika grupper af arbetare, för så vidt dessa tvister angå eller hafva inverkan på arbetsförhållandena inom vederbörande förlikningsmans distrikt. Detta så mycket mer, som det ju enligt § 2 i lagförslaget skulle åligga förlikningsman att i allmänhet söka förekomma störande afbrott i arbetet, och ett sträfvande i sådan riktning i väsentlig mån skulle hindras, därest förlikningsmannen icke ägde befogenhet att söka åstadkomma medling vid alla slag af tvister, som kunna leda till dylika afbrott. Det torde, i motsats till hvad

ofvannämnda kommittéerade uppgifva, vara otvifvelaktigt, att tvister mellan arbetsgifvare eller mellan olika grupper af arbetare kunna vara af beskaffenhet att verka störande på arbetsförhållandena äfven utan att vara eller innan de utvecklade sig till konflikter mellan arbetsgifvare och arbetare.

Enligt § 7 i ofvörmälda lagförslag böra parterna i en arbetsvist, därest enighet icke på annat sätt kan vinnas, erhålla uppmaning att lämna en eller flera personer uppdrag att, efter pröfning af framkomna påståenden, skilja i tvisten. Ingen anvisning eller föreskrift meddelas emellertid rörande sättet för utseende af dylika skiljemän. Meranämnda kommittéerade hafva härom (sid. 34) yttrat, att det väl hade varit önskvärdt, att i detta och andra hänseenden vissa bestämda regler hade kunnat föreskrivas, men de hafva icke dess mindre funnit lämpligast, att parterna härutinnan tills vidare lämnades full frihet. Mot detta resonemang kan emellertid med skäl invändas, att parterna visserligen böra äga fullständig frihet att med hvarandra i dylikt fall öfverenskomma, såsom de finna lämpligast, men att just för det fall, att olika meningar här yppas och icke i annan riktning kunna sammanjämkas, anvisning bör i lagen meddelas rörande såväl lämpliga antalet skiljemän som ock sättet, hvarpå de böra utses. Härigenom skulle tvifvelsutän i åtskilliga fall en anledning till nya tvistigheter kunna undanröjas, och synes därför § 7 i lagförslaget böra erhålla ett tillägg i ofvörmälda syfte. Det lämpligaste antalet skiljemän torde för de fall, där parterna ej annorledes öfverenskomma, vara 5, och torde de böra utses på sådant sätt, att hvardera af de tvistande parterna väljer två, samt att den femte skiljemannen, som tillika bör vara ordförande, utses af de fyra först valde eller, därest dessa ej kunna enas, af öfverexekutor i den ort, hvarest förlikningsmannen är bosatt.

På grund af hvad sålunda anförts, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen, med godkännande i öfrigt af Kungl. Maj:ts förslag till lag angående medling i arbetstvister, ville besluta, att §§ 1 och 7 i nämnda lag skola hafva följande lydelse:

§ 1.

För hvart och ett af de distrikt, i hvilka riket för sådant ändamål af Konungen indelas, förord-

nar Konungen en förlikningsman med uppgift att verka för lösning af tvister mellan arbetsgifvare och arbetare äfvensom mellan olika arbetsgifvare inbördes och mellan olika grupper af arbetare, för så vidt dessa tvister angå eller hafva inverkan på arbetsförhållandena inom distriktet.

§ 7.

Kan icke — — — — (= Kungl. Maj:ts förslag) — — — — — — — — de tvistande emellan.

Därest de tvistande icke annorledes öfverenskomma, skola skiljemännen vara 5 och utses på det sättet, att 2 väljas af hvardera parten, hvar efter den femte, som tillika blir ordförande, utses af de sålunda valde eller, om de ej kunna enas, af öfverexekutor i den ort, hvarest förlikningsmannen är bosatt.

Stockholm den 30 mars 1906.

Robert Johansson.
